

מטות משולבים...

ולמה תניאון את לב בני ישראל?
 (הרבה שאלות מתחילות להישאל)
 והנה קמתם תחת אבותיכם,
 תרבות אנשים חטאים לפניכם.

גדרות צאן נבנה וערים לטפנו,
 ואנחנו נחליץ חושים לפנינו.
 נילחם ולא נשוב לביתנו,
 עד שכולם יגיעו לנחלתנו.

משה קיבל את הצעת החלוצין,
 נרגע והפסיק להיות סתם לחוצין.
 ראובן, גד וחצי המנשה,
 קבל עם ועדה התחייבו למשה.

ויאיר בן מנשה הלך וילכוד,
 את חוות האמורי הצליח לפקוד.
 ויקרא אתהן חוות יאיר,
 היום זהו שם למאחזי די זעיר.

עם סיום תקופת הנדודים במדבר,
 עם ישראל או-טו-טו כבר צפר...
 עוד מעט בתורה נתקדם ל-M.A.,
 בפרשה הבאה נלמד על מסעי...

אייל לך

וידבר ה' אל ראשי המטות,
 זה הדבר אשר ציווה ה' לעשות:
 איש כי יידור נדר או הישבע שבועה,
 לאסור איסר על נפשו על פי השמועה.

אדם שלקח על עצמו התחייבות
 גם אם עשה זאת בהתנדבות,
 לא יספר סיפורי מעשה –
 ככל היוצא מפיו יעשה.

ובת שנדרה אך אביה שמע,
 יוכל להתיר לה: "זכאית, נשמה".
 וגם בעל מוסמך להתיר לאשתו,
 אם ירצה להפר את נדרה, זו זכותו.

לכן גם בזו העת, ביום הכיפורים,
 נקפיד לערוך התרת נדרים.
 התפילה המפורסמת של חודש תשרי
 את הצום פותחת ב"כל נדרי".

לפני שנמשיך נזכיר עוד עניין,
 סגירת מעגל ונקמה במדיין:
 ויהרגו כל זכר וייקחו כל שלל,
 וגם בלעם בן בעור נפל כחלל.

ומקנה רב היה לבני ראובן, ועוד,
 ולבני גד – עצום מאוד.
 ויראו את יעזר ואת ארץ הגלעד,
 המקום הזה – למקנה ממש נועד.

ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך,
 יותן את הארץ הזאת לעבדיך.
 אל תעבירנו את הירדן,
 כאן נישאר וכאן נתארגן.

ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן:
 לפטור אתכם מהקרב אינני מתכוון.
 האחיכם יבואו להילחם במלחמה,
 ואתם תשבו פה בחממה?